

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การศึกษาการใช้ประโยชน์ของข้อมูลในรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 ความหมายและรูปแบบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 2.2 ความหมายและรูปแบบของรายงานทางการเงิน
- 2.3 ความหมายและลักษณะของข้อมูลในรายงานทางการเงิน
- 2.4 ประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงิน
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายและรูปแบบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) ตามที่ปรากฏในพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 หมายถึงภาคการผลิตสินค้า ภาคการให้บริการ และภาคการค้า(ค้าส่งและค้าปลีก) หรือกิจการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,2560)

ภาคการผลิตสินค้า หมายถึง การผลิตที่เป็นลักษณะของการประกอบการอุตสาหกรรมทุกประเภทโดยความหมายที่เป็นสากลของการผลิต คือการเปลี่ยนรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ด้วยเครื่องจักรกล หรือเคมีภัณฑ์โดยไม่คำนึงว่างานนั้นทำโดยเครื่องจักรหรือด้วยมือ ทั้งนี้กิจการผลิตสินค้าในที่นี้รวมถึงการแปรรูปผลิตผลการเกษตรอย่างง่ายที่มีลักษณะเป็นการอุตสาหกรรมการผลิตที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจชุมชน และการผลิตที่เป็นการประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือนด้วย

ภาคการให้บริการ หมายถึง การศึกษา การสุขภาพ การบันเทิง การขนส่ง การก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ การโรงแรมและที่พัก การภัตตาคาร การขายอาหารและเครื่องดื่มของภัตตาคาร และร้านอาหารการให้บริการเช่าสิ่งบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ การให้บริการส่วนบุคคล บริการในครัวเรือน บริการที่ให้กับธุรกิจ การซ่อมแซมทุกชนิด และการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว

ภาคการค้าส่ง หมายถึง การขายสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้แก่ผู้ค้าปลีกผู้ใช้งานอุตสาหกรรม งานพาณิชย์กรรม สถาบัน ผู้ใช้งานวิชาชีพ และรวมทั้งการขายให้แก่ผู้ค้าส่งด้วยกันเอง

ภาคการค้าปลีก หมายถึง การขายโดยไม่มีการเปลี่ยนรูปสินค้าทั้งสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้กับประชาชนทั่วไปเพื่อการบริโภคหรือการใช้ส่วนบุคคลในครัวเรือน การค้าในที่นี้มีความหมายรวมถึงการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนการซื้อขาย สถาบันบริการน้ำมัน และสหกรณ์ผู้บริโภค

มีหลักเกณฑ์ในการกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากการจ้างงานและมูลค่าของสินทรัพย์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามกฎกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2545 ตามอำนาจพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 25543 ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1.1 ลักษณะธุรกิจ SMEs ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543

ลักษณะวิสาหกิจ	จำนวนการจ้างงาน (คน)		จำนวนสินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)	
	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง
ภาคการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200
ภาคการให้บริการ	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200
ภาคการค้า				
- กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	26-50	ไม่เกิน 50	51-100
- กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	16-30	ไม่เกิน 30	31-60

หมายเหตุ. จำนวนการจ้างงานให้พิจารณาจากหลักฐานการแสดงจำนวนการจ้างงานที่ได้จัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด และมูลค่าสินทรัพย์ถาวรให้พิจารณาจาก

(ก) มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิซึ่งไม่รวมที่ดิน ตามที่ปรากฏในงบการเงินล่าสุดของกิจการที่ได้จัดทำขึ้น โดยผู้ทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรืองบการเงินล่าสุดของกิจการที่ได้รับการตรวจสอบ และแสดงความเห็น โดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้ว ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี

(ข) มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิซึ่งไม่รวมที่ดิน ตามที่ได้รับการประเมินจากสถาบันการเงินหรือ บริษัทที่ปรึกษาทางการเงินที่น่าเชื่อถือ ในกรณีที่จำนวนการจ้างงานของกิจการใดเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางหรือจำนวนการจ้างงานเข้าลักษณะของ วิสาหกิจขนาดกลางแต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้ถือจำนวน การจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่น้อยกว่าเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ในกรณีที่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิตาม (ก) และ (ข) ต่างกัน ให้ถือจำนวนที่น้อยกว่าเป็นมูลค่า สินทรัพย์ถาวร

2.2 ความหมายและรูปแบบของรายงานทางการเงิน

2.2.1 หมายความของรายงานทางการเงิน

รายงานทางการเงินเป็นรายงานที่แสดงข้อมูลอันเป็นผลจากการประกอบธุรกิจของกิจการ ซึ่งประกอบด้วยงบการเงิน (Financial Statement) ดังต่อไปนี้คือ 1) งบแสดงฐานะทางการเงิน 2) งบกำไรขาดทุน 3) งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ 4) งบกระแสเงินสด และ 5) หมายเหตุประกอบงบ นอกจากนี้ยังมีงบย่อเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งและคำอธิบายอื่นๆที่จำเป็น ซึ่งระบุไว้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของรายงานทางการเงิน โดยสามารถอธิบายขอบเขตของรายงานทางการเงินตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุงพ.ศ. 2560) (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2560)

งบแสดงฐานะทางการเงิน แสดงถึงฐานะทางการเงินของกิจการ ณ วันใดวันหนึ่ง โดยงบแสดงฐานะการเงินจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับ สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของ

งบกำไรขาดทุน แสดงข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของกิจการสำหรับรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งข้อมูลในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่าย หากในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่งรายได้ทั้งหมดสูงกว่าค่าใช้จ่ายทั้งหมดกิจการจะมีกำไรสุทธิ แต่หากกิจการมีค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ในรอบระยะเวลาเดียวกันกิจการจะมีผลขาดทุนสุทธิ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการดำเนินธุรกิจ

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของกิจการที่เกิดขึ้นระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี ส่วนของเจ้าของประกอบด้วย ทุนเรือนหุ้น กำไรสะสมจากการดำเนินงานของกิจการ และยอดคงเหลืออย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับส่วนของเจ้าของ

งบกระแสเงินสด แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดของกิจการสำหรับรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กิจกรรม ได้แก่

- 1) กิจกรรมดำเนินงาน - เกี่ยวข้องกับการรับเงินสดจากรายได้และจ่ายเงินสดสำหรับค่าใช้จ่าย
- 2) กิจกรรมการลงทุน - เกี่ยวข้องกับการรับเงินสดจากการขายหน่วยลงทุนและสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน หรือ การจ่ายเงินสดจากการซื้อหน่วยลงทุนและสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน
- 3) กิจกรรมจัดหาเงิน - การรับเงินสดจากการกู้เงินและการลงทุน หรือการจ่ายเงินสดสำหรับการชำระหนี้เงินกู้และการจ่ายผลตอบแทนคืนเจ้าของ

หมายเหตุประกอบงบ แสดงข้อมูลที่เพิ่มเติมจากที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ และงบกระแสเงินสด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการอธิบายรายละเอียดของรายการต่างๆที่แสดงในงบการเงินและข้อมูลที่ไม่เข้าเกณฑ์การรับรู้รายการในงบการเงินที่น่าเสนอ (เพ็ญธิดา พงษ์ธานี ,2554)

ตารางที่ 1.2 ธุรกิจที่เป็นนิติบุคคลและต้องจัดทำรายงานทางการเงิน ตามกฎหมายบัญชี

นิติบุคคล	งบแสดงฐานะการเงิน	งบกำไรขาดทุน	งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้เจ้าของ	งบกระแสเงินสด	หมายเหตุประกอบงบ	งบการเงินเปรียบเทียบปีก่อน
ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน	✓	✓	-	-	✓	-
บริษัทจำกัด	✓	✓	✓	-	✓	✓
บริษัทมหาชนจำกัด	✓	✓	✓	✓	✓	✓
นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ	✓	✓	✓	-	✓	✓
กิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร	✓	✓	✓	-	✓	✓

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า(2560)

2.2.2 รายการในรายงานทางการเงิน

2.2.2.1 หมวดสินทรัพย์

เงินสดและเงินฝากธนาคาร หมายถึง ธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ รวมถึงเงินสดย่อย ธนาณัติ ตัวแลกเงิน เงินฝากธนาคารกระแสรายวันและออมทรัพย์ สำหรับเงินที่ไม่สามารถใช้ได้ โดยทันที กิจการจะต้องเปิดเผยข้อจำกัดดังกล่าวในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ลูกหนี้การค้า หมายถึง เงินที่ลูกค้านำชำระค่าสินค้าหรือค่าบริการที่กิจการได้ขายไปตามปกติ ลูกหนี้การค้าให้แสดงมูลค่าสุทธิหลังจากหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแล้ว ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลหนี้สงสัยจะสูญจะเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

สินค้าคงเหลือ หมายถึง สินค้าสำเร็จรูป งานหรือสินค้าระหว่างทำ วัตถุดิบและวัสดุที่ใช้ในการผลิตเพื่อขายตามปกติของกิจการ ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 31 เรื่อง สินค้าคงเหลือ ซึ่งกำหนดให้แสดงสินค้าคงเหลือโดยจำแนกตามประเภทของสินค้าว่าเป็นสินค้าที่มีไว้เพื่อขายหรือเพื่อการผลิต ตลอดจนเกณฑ์ในการเปลี่ยนประเภทของสินค้าคงเหลือ

เงินลงทุนระยะสั้น หมายถึง เงินลงทุนชั่วคราวตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 40 เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน ที่กิจการตั้งใจถือไว้ไม่เกิน 1 ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อหาผลตอบแทนจากเงินลงทุนนั้นและเป็นหลักทรัพย์ที่อยู่ในความต้องการของตลาด

ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หมายถึง สินทรัพย์ที่มีตัวตนที่กิจการมีไว้เพื่อให้ผลการผลิตเพื่อการจำหน่ายสินค้าหรือเพื่อให้บริการ เพื่อให้เช่าหรือเพื่อใช้ในการบริหารงาน โดยกิจการคาดว่าจะใช้ประโยชน์มากกว่าหนึ่งรอบบัญชี ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

2.2.2.2 หมวดหนี้สิน

เจ้าหนี้การค้า หมายถึง เงินที่กิจการค้าชำระค่าสินค้าหรือค่าบริการที่ซื้อมาเพื่อขายหรือเพื่อการผลิตหรือบริการตามปกติธุระ

เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้นจากสถาบันการเงิน หมายถึงเงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น

ตัวสัญญาใช้เงิน หมายถึง ตัวเงินจ่ายที่บริษัทออกให้เพื่อชำระค่าสินค้าหรือค่าบริการ

เงินกู้ยืมระยะยาว หมายถึง เงินกู้ยืมจากบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลอื่นรวมทั้งธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินที่ถึงกำหนดชำระคืนเกินกว่าหนึ่งปีนับจากวันที่ในงบการเงิน

เงินกู้ยืมระยะยาวจากบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน หมายถึง เงินกู้ยืมที่ทำการกู้ยืมจากบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจการ เช่น เงินกู้ยืมกรรมการ เงินกู้ยืมระหว่างบริษัทใหญ่กับบริษัทย่อย เป็นต้น

2.2.2.3 หมวดส่วนของเจ้าของ

ทุน หมายถึง สินทรัพย์ที่เป็นของเจ้าของ หรือสิทธิความเป็นเจ้าของที่แท้จริงในสินทรัพย์ หรือเรียกว่า สินทรัพย์สุทธิ (Net Assets)

กำไรสะสม หมายถึง ส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งหมดที่เกินกว่าเงินลงทุนนำมาลงในบริษัท กำไรสะสมเกิดจากการดำเนินงานเพื่อมุ่งหวังกำไรของกิจการ เป็นกำไรของกิจการที่เหลืออยู่นับตั้งแต่เริ่มจัดตั้งบริษัทเป็นต้นมาจนถึงทุกสิ้นงวดบัญชี

2.2.2.4 หมวดรายได้

รายได้จากการขายหรือบริการ หมายถึง รายได้หลักของการดำเนินงานของกิจการ ซึ่งเกิดจากการขายสินค้า หรือบริการ

รายได้อื่น ๆ หมายถึง รายได้อื่น ๆ ที่มีรายได้จากการขายและรายได้จากการดำเนินงาน

2.2.2.5 หมวดค่าใช้จ่าย

ต้นทุนขาย หมายถึง ต้นทุนของสินค้าหรือบริการที่ขาย รวมถึงราคาซื้อ ต้นทุนการผลิต และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จ่ายไปเพื่อให้สินค้าอยู่ในสภาพที่พร้อมขาย

ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการขาย และค่าใช้จ่ายทั่วไปที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานที่เป็นส่วนรวม ซึ่งไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่นและดอกเบี้ยจ่าย

ดอกเบี้ยจ่าย หมายถึง ดอกเบี้ยหรือค่าตอบแทนเนื่องจากการใช้ประโยชน์จากเงินหรือเงินทุน

ภาษีเงินได้ หมายถึง ภาษีนิติบุคคลที่คำนวณขึ้นตามวิธีการบัญชีหรือตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร

กำไร(ขาดทุน) หมายถึง กำไรหรือขาดทุนจากกิจกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบกิจการหรือการดำเนินงานโดยทั่วไปของกิจการ

2.3 ความหมายและคุณลักษณะของคุณภาพของข้อมูลในรายงานทางการเงิน

คุณภาพของข้อมูลในรายงานทางการเงิน หมายถึง ลักษณะเชิงคุณภาพที่บ่งบอกว่า ข้อมูลในรายงานทางการเงินมีประโยชน์ต่อการนำมาใช้ตัดสินใจในเชิงเศรษฐกิจ สามารถแบ่งแยกได้ 2 คุณลักษณะ 6 ด้าน (สภาวิชาชีพบัญชี, 2558)

2.3.1 ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน

2.3.1.1 ความเกี่ยวข้องกันกับการตัดสินใจ

ข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทำให้ผู้ใช้มีการตัดสินใจที่แตกต่างกันออกไปหรือผู้ใช้บางรายอาจจะไม่เลือกใช้เนื่องจากการได้รับข้อมูลจากที่อื่นแล้ว จะมีการนำข้อมูลทางการเงินมาเพื่อใช้ในการตัดสินใจ เมื่อข้อมูลนั้นมีคุณค่าทางพยากรณ์หรือคุณค่าทางการยืนยันหรือมีทั้ง 2 คุณลักษณะ

คุณค่าทางพยากรณ์ หมายถึง ข้อมูลนั้นสามารถใช้เป็นข้อมูลนำสู่กระบวนการที่ผู้ใช้ใช้ในการพยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคต ผู้ใช้จะใช้ข้อมูลทางการเงินที่มีคุณค่าทางพยากรณ์เพื่อทำการพยากรณ์เอง

คุณค่าทางการยืนยัน หมายถึง ข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการประเมินในอดีต เพื่อเป็นแนวทางในกระบวนการพยากรณ์ในอนาคต

คุณค่าทางพยากรณ์และคุณค่าทางการยืนยันของข้อมูลทางการเงินมีความสัมพันธ์กัน ข้อมูลที่มีคุณค่าทางพยากรณ์มักจะมีคุณค่าทางการยืนยันด้วย เช่น รายได้ของปีปัจจุบัน สามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินรายได้ในปีต่อไปได้ และยังเป็นข้อมูลที่สามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ทำกรพยากรณ์ในปีก่อนๆ ได้ด้วย ข้อมูลดังกล่าวสามารถช่วยให้ผู้ใช้แก้ไขกระบวนการพยากรณ์ในอดีต

2.3.1.2 ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

รายงานทางการเงินเป็นตัวแทนปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจในรูปแบบของข้อความและตัวเลข ข้อมูลทางการเงินที่เป็นประโยชน์ต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่ข้อมูลนั้นนำเสนอด้วย การเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมที่สมบูรณ์ ภาพที่แสดงควรมี 3 ลักษณะ นั่นคือ ครบถ้วน เป็นกลาง และปราศจากข้อผิดพลาด

ความครบถ้วนของข้อมูล จะรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้ ในบางรายการ อาจจะเป็นการอธิบายข้อเท็จจริงที่มีนัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพและลักษณะของรายการต่าง ๆ และสถานการณ์ที่อาจจะกระทบคุณภาพและลักษณะของรายงานเหล่านั้น

ความเป็นกลาง คือ ปราศจากอคติในการเลือกหรือนำเสนอข้อมูลทางการเงิน ไม่ลำเอียง ไม่มีการให้ความสำคัญ ไม่มีการเน้นหรือการยกเลิกการเน้น ไม่ถูกตกแต่งในลักษณะอื่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความพึงพอใจของผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน

การปราศจากข้อผิดพลาด หมายความว่า ไม่มีข้อผิดพลาดหรือการละเว้นการให้ความหมายของรายงานทางการเงินและไม่มีข้อผิดพลาดในกระบวนการเลือกและประยุกต์ในการจัดทำรายงานทางการเงิน แต่ไม่ได้หมายความว่าถูกต้องสมบูรณ์ทุกลักษณะ เช่น ประมาณราคาหรือมูลค่าที่ไม่สามารถสังเกตได้ ไม่สามารถพิจารณาได้ว่าการประมาณนั้นถูกต้องหรือไม่ แต่การประมาณการนั้นอาจเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมได้หากมีการอธิบายได้อย่างชัดเจนและถูกต้องว่าเกิดจากการประมาณการ มีการอธิบายถึงหลักหรือลักษณะ และข้อจำกัดในการประมาณการนั้น

2.3.2 ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

2.3.2.1 ความสามารถในการเปรียบเทียบกันได้

ความสามารถในการเปรียบเทียบกันได้เป็นลักษณะเชิงคุณภาพที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถระบุและเข้าใจความเหมือนหรือความแตกต่างของรายการต่างๆ การเปรียบเทียบต้องมีอย่างน้อย 2 รายการ ซึ่งอาจมีความเหมือนกันหรือแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

2.3.2.2 ความสามารถในการพิสูจน์ยืนยันได้

ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้อาจเป็นทางตรงหรือทางอ้อม การพิสูจน์ยืนยันทางตรงหมายถึง การพิสูจน์จำนวนหรือการเป็นตัวแทนอื่นด้วยการสังเกตโดยตรง เช่น การนับเงินสด การพิสูจน์ยืนยันทางอ้อม หมายถึง การตรวจสอบปัจจัยนำเข้าแบบจำลองสูตรหรือใช้เทคนิคอื่นและคำนวณผลลัพธ์อีกครั้งด้วยระเบียบวิธีที่เหมือนกัน เช่นการพิสูจน์มูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือด้วยการตรวจสอบปริมาณและต้นทุน

2.3.1.3 ความเข้าใจได้

การจัดประเภท การกำหนดลักษณะ และการนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจนและกระชับทำให้ข้อมูลนั้นสามารถเข้าใจได้ รายงานทางการเงินจัดทำเพื่อให้ผู้ใช้ที่มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างมีเหตุผลและที่ทบทรววิเคราะห์ข้อมูลนั้นด้วยความหมั่นเพียร การได้รับข้อมูลที่ดีและเข้าใจง่ายจะช่วยลดความซับซ้อน

2.3.1.4 ความทันต่อเวลา

การมีข้อมูลพร้อมให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถนำข้อมูลมาใช้ตัดสินใจได้ทันเวลาที่ข้อมูลยังมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ โดยทั่วไป ข้อมูลยิ่งย้อนหลังนานยิ่งมีประโยชน์น้อยลง แต่ข้อมูลบางอย่างอาจยังถือว่ายังทันเวลาที่จะใช้ข้อมูลหลังสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ด้วยเหตุนี้ผู้ใช้บางรายอาจจะต้องระบุระยะเวลาและแนวโน้มการประเมินไว้ด้วย

2.4 ประโยชน์ของข้อมูลในรายงานทางการเงิน

ข้อมูลทางการบัญชี (Accounting Information) เป็นข้อมูลที่ประมวลผลขึ้นจากเอกสารหลักฐานที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในองค์กร ผลลัพธ์ของข้อมูลทางการบัญชีจะนำมาใช้ในการตัดสินใจสำหรับการดำเนินงานทางธุรกิจ ผู้ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ได้แก่ เจ้าของธุรกิจ ผู้บริหาร เจ้าหนี้ หน่วยงานรัฐบาล ผู้ลงทุน หรือกลุ่มอื่นๆ ที่สนใจในการดำเนินงานของกิจการ (ศิลาพร ศรีจันเพชร , 2558)

เนื่องจากรายงานทางการเงินเป็นรายงานที่แสดงข้อมูลอันเป็นผลจากการประกอบธุรกิจของกิจการ รายงานทางการเงินที่ดีต้องให้ข้อมูลที่ครบถ้วนและมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจในเชิงเศรษฐกิจเพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลไม่เข้าใจผิด รายงานทางการเงินยังมีประโยชน์ต่อการวิเคราะห์อัตราส่วนเพื่อการประเมินสถานการณ์ต่างๆ ของธุรกิจและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการดำเนินงาน ด้านบุคคล ด้านการตลาด ด้านการผลิต ด้านคลังสินค้า ด้านการลงทุน เป็นต้น

ผู้ใช้ข้อมูลทางการบัญชีประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่ายที่สนใจในกิจการ เช่นผู้บริหารของกิจการ ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้การค้า ลูกจ้างหรือกลุ่มตัวแทน ลูกค้า รัฐบาลและหน่วยงานราชการ ผู้ใช้ข้อมูลจะนำข้อมูลทางการบัญชีมาใช้ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจเพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกัน (ศิลาพร ศรีจันเพชร,2558)

การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานเพื่อวัตถุประสงค์ในการสนับสนุนการตัดสินใจ ซึ่งผู้บริหารจะต้องได้รับข้อมูลที่มีคุณภาพเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อกิจการ เพื่อการวางแผนและควบคุมการปฏิบัติงานภายในองค์กร ซึ่งการจัดทำรายงานทางการเงินจะช่วยในการวางแผนระบบงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การวางแผนค่าใช้จ่าย การวางแผนยอดขาย การลดต้นทุนของสินค้า เป็นต้น และเพื่อกำหนดกลยุทธ์ของกิจการ เป็นการนำเอาข้อมูลในอดีตมาวิเคราะห์แล้วกำหนดกลยุทธ์ของกิจการใหม่เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบัน (ศิลาพร ศรีจันเพชร,2558)

ผู้บริหารองค์กรจะใช้ประโยชน์ในรายงานทางการเงินเพื่อการวางแผนงานในด้านต่างๆ เช่น การวางแผนงานในด้านการตลาด จะใช้ข้อมูลในรายงานการเงินเพื่อวางแผนกำหนดราคาขาย และการวางแผนส่งเสริมการขาย

การวางแผนด้านการผลิต จะใช้ข้อมูลในรายงานทางการเงินเพื่อกำหนดแผนการผลิต กำหนดกำลังการผลิต และวางแผนกำลังการผลิต

การวางแผนด้านบุคลากร จะใช้ข้อมูลในรายงานทางการเงินเพื่อวางแผนอัตราค่าแรงงาน และจำนวนพนักงานภายในกิจการ

การวางแผนด้านคลังสินค้า จะใช้ข้อมูลในรายงานทางการเงิน เพื่อวางแผนกำหนดพื้นที่หรือการจัดการคลังสินค้า วางแผนการจัดเก็บรวมถึงส่งมอบสินค้า

การวางแผนด้านการดำเนินงานภายใน จะใช้ข้อมูลเพื่อวางแผนภาษีอากร การทำกำไร และวางแผนค่าใช้จ่ายของกิจการ

การวางแผนด้านเงินลงทุน จะใช้ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ความน่าจะเป็นในการจัดหาแหล่งเงินทุนใหม่ ๆ และเพื่อการวางแผนการบริหารจัดสรรเงินเพื่อการลงทุนขยายกิจการหรือเพื่อการลงทุนอื่น เพื่อสร้างผลกำไร (ศิริลักษณ์ สุขชัย, 2553)

2.4.1 ปัจจัยการวิเคราะห์การนำข้อมูลในรายงานทางการเงินไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

2.4.1.1 การดำเนินงานหรือการบริหารงานภายในกิจการ

สภาพคล่องของกิจการคือความสามารถในการเปลี่ยนสินทรัพย์หมุนเวียนให้เป็นเงินสดในจำนวนที่เพียงพอและทันเวลา สำหรับการบริหารงานด้านต่าง ๆ เช่น การชำระหนี้ให้เจ้าหนี้ การค้า การชำระค่าใช้จ่าย และการชำระหนี้ระยะสั้นต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการขาดแคลนเงินสดมาใช้หมุนเวียน ทั้งนี้ปัญหาการขาดสภาพคล่องนับเป็นปัญหาที่อาจนำไปสู่ปัญหาที่ร้ายแรงได้ เช่น การดำเนินงานหยุดชะงัก การขาดแคลนวัตถุดิบเนื่องจากการขาดการชำระหนี้ โดยเฉพาะในธุรกิจขนาดเล็กซึ่งมีผลกำไรและการเติบโตอย่างรวดเร็วอาจเกิดผลกระทบในการขาดแคลนเงินสดได้ง่าย หรือการที่มีสภาพคล่องที่น้อยลงเนื่องจากการขยายตัวของกิจการที่รวดเร็วจนเกินไป (ศิลปพร ศรีจันเพชร, 2558)

วางแผนด้านค่าใช้จ่าย เป็นกระบวนการซึ่งมีหลักเกณฑ์ และระบบ เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตของค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมถึงการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายภายในกิจการทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อควบคุมรายจ่ายหรือต้นทุนที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ การวางแผนค่าใช้จ่ายจัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามของฝ่ายต่าง ๆ และเป็นแนวทางในการควบคุมค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน การวางแผนค่าใช้จ่ายมีความสำคัญอย่างมากเพราะถึงแม้ว่ากิจการจะมีรายได้มากแต่หากไม่สามารถควบคุมค่าใช้จ่ายได้ก็อาจเกิดสถานะเงินขาดมือได้เช่นกัน และนั่นอาจจะทำให้กิจการไม่สามารถทำกำไรได้อย่างที่ต้องการหรือวางแผนไว้ (ศิลปพร ศรีจันเพชร, 2558 ; ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์, 2558)

วางแผนด้านการทำกำไร เป็นการวางรูปแบบการบริหารงานและการกำหนดความรับผิดชอบในส่วนงานต่างๆ เพื่อให้กิจการได้รับผลตอบแทนที่สูงที่สุด และมีความยั่งยืน โดยกิจการต้องคำนึงถึง รายได้ที่จะได้รับและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายออกไป ซึ่งจะต้องวางแผนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะกำไรของกิจการจะส่งผลต่อสภาพคล่องของกิจการและยังส่งผลต่อการวางแผนภาษีอากรของกิจการอีกด้วย (ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์, 2558)

วางแผนด้านภาษีอากร เป็นการจกักำหนดแนวทางปฏิบัติในการเสียภาษีอย่างถูกต้อง และสามารถประหยัดภาษีได้มากที่สุด เพื่อป้องกันโทษและความรับผิดชอบจากการเสียภาษีที่ผิดพลาด และเพื่อช่วยลดต้นทุนทำให้เกิดประสิทธิภาพในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย,2558)

2.4.1.2 ด้านบุคคล

ฝ่ายทรัพยากรบุคคล (HR) ถือเป็นหน่วยงานสำคัญที่จะสรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่ดี มีคุณภาพเข้ามาทำงาน ในทางตรงกันข้ามบริษัทไหนที่ไม่ให้ความสำคัญตรงจุดนี้ก็จะทำให้ได้บุคลากรที่ไม่มีความสามารถ ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดผลเสียกับงาน และทำให้บริษัทแย่ลงได้เช่นกัน การสรรหาบุคลากรที่ดีนั้นจึงควรต้องมีการวางแผนให้เป็นระบบ ตลอดจนมีการใส่ใจรายละเอียดในทุกขั้นตอน เพื่อให้ได้บุคลากรที่ดีที่สุดมาร่วมงานกับบริษัท

วางแผนการจัดหาบุคลากร เป็นการจกัสายงานในองค์กรการจ้างบุคลากรที่เหมาะสม รวมถึงการฝึกอบรมพนักงาน โดยการมอบหมายอำนาจและหน้าที่ในสายงานจะต้องเป็นไปอย่างเหมาะสม และชัดเจน เพื่อให้เกิดทั้งความรับผิดชอบ และ รับผิดชอบ การจกัสายงานโดยปกติจะสอดคล้องกับแผนงานที่วางไว้ ในปัจจุบันได้นำการจกัทำบัญชีตามความรับผิดชอบมาใช้ในการจกัวางระบบ ข้อมูลเพื่อการวางแผนและควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจกัทำบัญชีตามความรับผิดชอบ การบัญชีต้นทุนกิจกรรม เป็นต้น

การบริหารค่าตอบแทน เป็นวิธีการวางแผนจกัการงานและการควบคุมวิธีต่าง ๆ ที่นำมาปฏิบัติในการจ่ายค่าตอบแทนการทำงานให้แก่ลูกจ้าง ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นตอบแทนโดยตรงหรือค่าตอบแทนทางอ้อมก็ตาม ค่าตอบแทนการทำงาน หมายถึง ค่าจ้าง เงินเดือนและสวัสดิการต่าง ๆ ที่ทางกิจการมอบให้แก่ลูกจ้าง

การบริหารค่าตอบแทน หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมาย กรอการทำงาน วิธีการและแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกิจการ การบริหารค่าตอบแทนเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นต่อองค์กรเพราะเป็นแนวทางการปฏิบัติ การเตรียมตามพร้อมสามารถลดความเสี่ยงหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้ล่วงหน้าทำให้การดำเนินงานของกิจการเป็นไปอย่างราบรื่นไม่หยุดชะงักและสามารถแข่งขันกับหน่วยงานอื่นได้

2.4.3 ด้านการตลาด

การบริหารการตลาดเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมภายในกิจการที่มีกระบวนการวางแผน และตัดสินใจในการดำเนินงานทางการตลาดที่ใช้ส่วนประสมการตลาดเป็นกลยุทธ์ ซึ่งประกอบด้วยการบริหารแนวคิดผลิตภัณฑ์หรือบริการ การกำหนดราคา การส่งเสริมการตลาด

และช่องทางการตลาดหรือการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการ รวมถึงแนวคิดต่างๆที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อให้ได้รับความพึงพอใจและตรงวัตถุประสงค์ของกิจการ (พัฒนา ศิริ โขบัณฑิต , 2553)

ประมาณการยอดขาย เป็นการพยากรณ์ การประมาณการจำนวน หรือมูลค่าของสินค้าและบริการที่กิจการจะขายได้โดยมีหลักการคาดการณ์หรือคาดคะเน เช่น จำนวนจากผลการสำรวจตลาด จำนวนประชากรที่เป็นเป้าหมายของสินค้าและบริการของกิจการ ความคิดเห็นของบุคคลต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกกิจการ การประมาณการยอดขายถือเป็นจุดเริ่มต้นของธุรกิจเนื่องจากหากกิจการประมาณการผิดพลาดอาจเกิดความเสียหายได้ เช่น หากกิจการประมาณการยอดขายไว้สูงจะกระทบต่อการผลิตหรือการสำรองสินค้า หากไม่สามารถขายได้ตามที่ประมาณการไว้ จะทำให้เกิดสินค้าคงค้างทำให้กิจการอาจขาดทุนได้ แต่หากกิจการประมาณการยอดขายไว้ต่ำจะกระทบต่อการผลิตต่ำ ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้

วางแผนรูปแบบการขาย ในปัจจุบันการขายสินค้าหรือบริการสามารถทำได้หลากหลายรูปแบบ เช่น การเปิดหน้าร้าน การขายออนไลน์ การขายผ่านตัวแทน การขยายสาขาจำหน่าย เป็นต้น ดังนั้นการวางแผนรูปแบบการขายจึงมีความสำคัญในการช่วยลดต้นทุนขายได้

การกำหนดราคาสินค้า เป็นกระบวนการสำคัญที่ต้องมีการคำนวณที่ดี เนื่องจากหากกำหนดราคาต่ำกว่าทุน จะทำให้กิจการเกิดความเสียหาย ดังนั้นการกำหนดราคาสินค้าจำเป็นต้องใช้ข้อมูลการบัญชีเพื่อลดความผิดพลาด

วางแผนการส่งเสริมการขาย เป็นกิจกรรมทางการตลาดที่สามารถกระตุ้นให้เกิดการขายได้ในทันที ไม่ว่าจะในทางการโฆษณาหรือเครื่องมือการขาย ลักษณะการส่งเสริมการขาย เช่น การลดราคาแบบชั่วคราวเพื่อเพิ่มยอดขายให้มากขึ้นเป็นการจูงใจที่มุ่งสู่เป้าหมาย 3 กลุ่ม ได้แก่ การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่ผู้บริโภค การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่คนกลาง และการส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่พนักงาน

2.4.4 ด้านการผลิต

ด้านการผลิตเป็นการวางระบบของต้นทุน เพื่อรวบรวมข้อมูลต้นทุนสินค้าแต่ละชนิด แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาแนวทางในการดำเนินการ เช่น การคำนวณต้นทุนเพื่อ เพิ่ม / ลด รายการสินค้า เป็นต้น การผลิตเป็นกระบวนการที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับธุรกิจผลิตแล้วหากวางแผนผิดพลาดอาจเกิดปัญหาที่กระทบต่อธุรกิจอย่างรุนแรงได้ กระบวนการต่าง ๆ ในส่วนงานการผลิตจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนเป็นอย่างดี เช่น การวางแผนกำลังการผลิต วางแผนต้นทุนการผลิต วางแผนการจัดซื้อวัตถุดิบ เป็นต้น เพื่อให้งานของกิจการออกมาอย่างสอดคล้องกันผู้มีหน้าที่ในการวางแผนการผลิตจะต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมากพอสมควร เพื่อลดปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นต่อกิจการในอนาคต(อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์และศิริลักษณ์ สุททชัย,2553; ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์,2558)

เพิ่ม / ลดรายการสินค้าหรือบริการ เป็นการวางแผนระบบงานขององค์กรที่มีการผลิตสินค้าหลากหลายชนิดและเพื่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ องค์กรจะต้องคำนวณต้นทุนของสินค้าแต่ละชนิดว่าคุ้มทุนต่อการผลิตหรือไม่ หากมีการผลิตไปแล้วแต่ไม่สามารถจำหน่ายออกได้หรือสินค้าไม่เป็นที่นิยมเหมือนอย่างแต่ก่อน องค์กรก็ต้องพิจารณาเพื่อยกเลิกสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้นเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาสินค้าค้างค้ำงมากจนเกินไป และหากองค์กรมีผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีความต้องการของผู้บริโภคหรือตลาด เมื่อมีการพิจารณาแล้วว่าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้นสามารถสร้างผลกำไรให้แก่องค์กรก็จะเพิ่มสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้นเข้าเป็นสินค้าหลักขององค์กร

การวางแผนกำลังการผลิต เป็นการจัดสรรทรัพยากรการผลิตไม่ว่าจะเป็นแรงงาน เครื่องจักรหรือสิ่งอำนวยความสะดวกให้สามารถดำเนินการผลิตที่ได้รับมอบหมายให้ได้ตามกำหนดการ โดยจะต้องจัดสรรให้เหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานขององค์กร

วางแผนต้นทุนการผลิต ก่อนทำการผลิตต้องมีการประมาณงบประมาณ, ต้นทุนในการผลิต เพื่อให้มั่นใจว่าต้นทุนต่างๆ ที่เกิดขึ้นตั้งแต่เตรียมการผลิตจนถึงส่งมอบผลิตภัณฑ์ให้กับลูกค้า อยู่ภายใต้งบประมาณที่กำหนดไว้ตามสัดส่วนต่างๆ

วางแผนการจัดซื้อวัตถุดิบ ถือเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญต่อกระบวนการผลิต เนื่องจากวัตถุดิบคือสิ่งสำคัญที่หากขาดไปการผลิตจะหยุดชะงัก กระบวนการผลิตทั้งหมดต้องชะลอหากวัตถุดิบไม่เพียงพอซึ่งทำให้เกิดความเสียหายต่อ และในกรณีการสั่งซื้อวัตถุดิบที่มากเกินไปก็ยังสามารถสร้างความเสียหายให้กับองค์กรได้เช่นกันเนื่องจากจะทำให้เกิดต้นทุนในการจัดเก็บวัตถุดิบโดยไม่จำเป็นและในบางองค์กรวัตถุดิบอาจเกิดความเสียหายได้หากเก็บไว้นานเกินไป องค์กร ดังนั้นผู้มีหน้าที่วางแผนผลิตจะต้องให้ความสำคัญต่อการวางแผนจัดซื้อวัตถุดิบเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจขึ้น (รัตนาก้าว, 2555)

วางแผนกำลังคนในการผลิต การวางแผนแรงงานจะคล้ายๆ กับการวางแผนการใช้เครื่องจักร คือ ต้องให้กระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่องให้มากที่สุดแต่ทั้งนี้ต้องอย่าลืมกฎหมายด้านแรงงานที่กำหนดเวลาในการทำงาน การพักที่ชัดเจน ดังนั้น การวางแผนด้านแรงงานจึงยากกว่าการวางแผนเครื่องจักรหลายเท่าตัว

2.4.5 ด้านคลังสินค้า

การจัดการคลังสินค้า หมายถึง การควบคุมและการบริหารจัดการสิ่งต่าง ๆ ที่จัดเก็บในคลังสินค้าให้เป็นไปอย่างเป็นระเบียบและมีระบบที่ผู้บริหารจัดการคลังสินค้าต้องการ หรือ สถานที่สำหรับจัดเก็บคลังสินค้าไม่ว่าจะเป็นสินค้าสำเร็จรูป สินค้ารอการจำหน่าย สินค้ารอการส่งต่อผลิตในขั้นต่อไป หรือเป็นที่เก็บวัตถุดิบ เป็นต้น (ปทุมพงษ์ หอมศรี และ จักรพรรณ คงชนะ , 2557)

การจัดเก็บสินค้า หมายถึงการวางแผนในการควบคุมวัสดุคงคลังให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมซึ่งหมายถึงมีเพียงพอต่อการใช้งานและไม่สูงเกินไปภายใต้ระดับที่กำหนดการวางแผนการจัดเก็บนี้รวมถึง การวางแผนการจัดเก็บสินค้าในระหว่างผลิต สินค้าถึงสำเร็จรูป สินค้าสำเร็จรูป

การส่งมอบสินค้า เป็นกระบวนการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าเพื่อส่งมอบให้แก่ลูกค้า ซึ่งการจัดการนำส่งสินค้าให้ลูกค้าพึงควรจัดสินค้าที่ผลิตก่อนให้กับลูกค้าเพื่อลดปัญหาสินค้าค้างสต็อกนานจนเกินไปเพราะจะทำให้สินค้าเกิดความเสียหายส่งผลกระทบต่อองค์กรได้

การควบคุมสินค้าคงเหลือ เป็นการดูแลบริหารจัดการปริมาณของสินค้าคงเหลือในระบบคลังสินค้าให้มีปริมาณที่เหมาะสมกับการดำเนินงานธุรกิจของแต่ละกิจการ จะต้องไม่เก็บสินค้าไว้มากเกินความจำเป็นเนื่องจากจะเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลสินค้ามากจนเกินไป และ สินค้าในคลังจะต้องมีไม่น้อยจนเกินไปเนื่องจากอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้าได้

(จรรยา อุ๋นจางวาง, 2556)

2.4.5 ด้านการลงทุน

การลงทุน หมายถึง การจ่ายเงินสดจำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคต ซึ่งผู้ลงทุนเชื่อว่ากระแสเงินสดรับหรือผลตอบแทนที่ได้รับนั้นจะสามารถชดเชยระยะเวลาอัตราเงินเพื่อและความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างคุ้มค่า การลงทุนสามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ การลงทุนเพื่อการบริโภค การลงทุนในธุรกิจ และการลงทุนในหลักทรัพย์(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย,2558)

วางแผนด้านการขยายกิจการ หากกิจการต้องการขยายตัว กิจการจะต้องวิเคราะห์และวางแผนให้ดีว่าจะให้กิจการขยายตัวในรูปแบบใด เพราะการขยายตัวของกิจการมีทั้งแบบที่พยายามเติบโตขึ้นด้วยตัวเอง วางแผนและควบคุมค่าใช้จ่ายเพื่อให้เกิดผลต่างระหว่างราคาขายและต้นทุน (margin) สูงที่สุด เพื่อให้กิจการได้รับผลกำไรสูงสุดนั่นเอง หรือทำการเพิ่มทุนเพื่อนำเงินมาสร้างโรงงานเพื่อขยายกำลังการผลิต เพิ่มยอดขาย และสุดท้ายเพื่อเพิ่มกำไรจากการดำเนินงานนั่นเอง

วางแผนลงทุนในกิจการอื่น เพื่อการวางแผนการบริหารจัดสรรเงินเพื่อการลงทุนในกิจการอื่น เพื่อสร้างผลกำไร (ศิริลักษณ์ สุทฤษฎ์, 2553) การลงทุนในกิจการอื่นจะมีความเสี่ยงที่ผู้บริหารต้องศึกษาโดยละเอียด เพื่อลดความเสี่ยงอันเนื่องจากผลขาดทุน การลงทุนในกิจการอื่นทำได้หลายวิธี เช่น การซื้อหุ้นจากองค์กรมหาชน การเข้าเป็นหุ้นส่วน บริษัทร่วมหรือบริษัทย่อย เป็นต้น ดังนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นต้องศึกษาแบบและผลประกอบการของกิจการที่ต้องการลงทุน (รัชพงษ์ อภิรักษ์นันท์ชัย, 2557)

การจัดการเงินลงทุน เมื่อกิจการมีกำไรจากการดำเนินงานมากขึ้นทำให้กำไรสะสมซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนภายในมีมากขึ้น บริษัทจะจัดหาเงินทุนจากแหล่งนี้ลดลง แต่หากเงินทุนภายในไม่เพียงพอ บริษัทจะต้องจัดหาเงินทุนจากแหล่งภายนอก โดยเลือกแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำก่อน ได้แก่ การกู้ยืมเงิน ออกหุ้นกู้ เป็นต้น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นวิสาหกิจที่มีความคล่องตัวในการปรับสภาพให้เข้ากับสถานการณ์ทั่วไปของประเทศ ผู้ประกอบการวิสาหกิจต้องตัดสินใจเรื่องสำคัญสำหรับการบริหารงานให้เหมาะสมกับกิจการเพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้น การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กระบวนการจัดการที่สำคัญ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดสายงานและการจัดหาคูคณากร การอำนวยความสะดวก และการควบคุม จะพบว่ากระบวนการในการบริหารจำเป็นต้องมีการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติที่ดีที่สุด เพื่อแผนงานของกิจการที่สมบูรณ์ (คารณิ เอื้อชนะจิต, 2550; มารินี กอรา, 2559)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อการบริหารงาน ในด้านการควบคุมและประเมินผล การวางแผนงาน การสั่งการและสร้างแรงจูงใจ โดยมีการเลือกใช้ข้อมูลของงบแสดงฐานะทางการเงิน งบกำไรขาดทุนและงบกระแสเงินสด โดยผู้บริหารหรือผู้ประกอบการของกิจการมีความต้องการข้อมูลทางการบัญชี เพื่อประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผนด้านการดำเนินงาน ด้านการตลาด ด้านการผลิต ด้านการจัดซื้อ ด้านการเงิน ด้านคลังสินค้า ด้านการลงทุน การควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวอาจมาจากในรายงานภายในหรือรายงานเพื่อการจัดการ (อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์และศิริลักษณ์ สุททชัย, 2553)

การดำเนินธุรกิจผู้บริหารหรือผู้ประกอบการธุรกิจต้องใช้หลักการบริหารธุรกิจต่าง ๆ เพื่อการวางแผนและควบคุมการดำเนินงาน หนึ่งในเครื่องมือในการช่วยตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของธุรกิจ คือข้อมูลทางการบัญชีซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณที่แสดงถึงฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ การนำข้อมูลทางการบัญชีดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินงานหรือการลงทุนเพื่อผลประโยชน์และผลตอบแทนสูงสุด ผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีความรู้ความเข้าใจในรายงานทางการเงินและการนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานที่เข้มแข็งของธุรกิจ (วรกร ภูมิวิเศษและภักฎิณี ชัยขวัญ, 2560; พิมพ์รักษ์ พุ่มเจริญ, 2559)

การใช้ข้อมูลทางการบัญชี เป็นปัจจัยหลักในความสำเร็จของแนวคิดใหม่ของความคิด
ผู้บริหาร สำหรับการตัดสินใจของทีมผู้บริหารในเรื่องของการพัฒนาและการควบคุมรายได้และ
ค่าใช้จ่าย สรุปได้ว่ารายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อการทำงานของผู้บริหาร
(Lapsley, 1979; Chen et al, 2010; เพ็ญธิดา พงษ์ธานี, 2554)